„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Ner. 98. Sobota 27. Kwietnia 1867. Rok wydania 57.

Część urzędowa.

Dnia 1. b. m. odbyło się 456 i 457 losowanie dawnego długłu państwa i wyciągnięto numera seryi 46 i 379.

Serya Nr. 46 zawiera obligacye bankowe o pierwotnej stopie procentowej 5 pct. od Nr. 34.202 do Nr. 35.476 włącznie z całkowita suma kapitału 1,022.419 złr.

Serya Nr. 379 zawiera szląską stanową obligacyę eraryalną za dostawy w naturze i wkładki w gotowiźnie Lit. D. 7. Nr. 8118 z trzecią częścią sumy kapitału o pierwiastkowej stopie procentowej 4 pct. i wyższe austryakie obligacye eraryalne Nr. 7378 do Nr. 16.964 włącznie o pierwotnej stopie procentowej 3½ pct. z całkowitą sumą kapitału 1,392.290 złr.

Z temi obligacyami postąpi się według istniejących przepisów, o ile są oprocentowane niżej 5 pct. będą za nie wydawane na żądanie stron obligacye 5 pct. na walutę austryacką opiewające według skali wymiany ogłoszonej w obwieszczeniu c. k. ministerstwa skarbu z d. 26. października 1858 L. 5286.

Wiedeń, 22. kwietnia 1867.

Część nieurzędowa.

Minister sprawiedliwości przeniósł adwokatów Dr. Karola Malego w Żółkwi i Dr. Romualda Klimkiewicza we Lwowie, na własne żądanie pierwszego do Lwowa, ostatniego do Czerniowiec.

Minister sprawiedliwości zamianował adwokatami lwowskich koncypientów adwokackich:

Dr. Eligiusza herbu Habdank Białoskórskiego we Lwowie,

Dr. Dawida Diamanda w Żółkwi,

Dr. Leona Rappaporta w Tarnopolu, dalej

Dr. Leona Rechena i kandydata adwokackiego z Krakowa Dr. Władysława Markiewicza w Gródku, nakoniec koncypienta adwokackiego Dr. Jakóba Atlassa w Czerniowcach.

„Gazeta wiedeńska“ zamieszcza na czele swojej części urzędowej najwyższy reskrypt cesarski przywracający instytut królewsko-węgierskiej szlacheckiej gwardyi przybocznej.

Mówią, że ministeryum handlu izbie handlowej wiedeńskiej na jej podanie odpowiedziało, iż rewizya prawa o stowarzyszeniach wkrótce nastąpi, i że w ministeryum spraw wewnętrznych rozpoczęto już przygotowania do projektu do prawa, radzie państwa złożyć się mającego.

Dnia 24. kwietnia o godzinie 1szej z południa zgromadzili się urzędnicy ministeryum handlu pod przewodnictwem sekcyjnego naczelnika Weissa w biórze prezydyalnem Jego Excel. barona Willerstorfa dla pożegnania go jako dotychczasowego ministra. Sekcyjny naczelnik wyraził w imieniu urzędników głęboki żal z powodu opuszczenia ich przez ministra z tem zapewnieniem, iż Jego Excel. zostanie zawsze w wdzięcznej pamięci wszystkich urzędników ministeryum handlu, gdyż opuszczający ich minister był zawsze dla każdego z osobna uprzejmym i przychylnym. Urzędnicy proszą więc, żeby były minister miał ich w przyjaźnej pamięci.

Minister w odpowiedzi na tę przemowę wspomniał o licznych trudnościach i przeszkodach, jakie napotkał pomimo najlepszej swej woli; wspomniał o wojnie, o ucisku finansowym, o przekształceniu państwa, o ugodzie z Węgrami, która wywarła stanowczy wpływ na obecne i przyszłe położenie ministeryum handlu i ekonomii społecznej, a nawet bytowi jego zagroziła. Wszystkie te wpływy i przeszkody spowodowały go do podania się do dymisyi. Minister prosi też, żeby przychylną o nim pamięć zachowano, a zwróciwszy się do obecnego ministra finansów barona Becke dodał, iż każdego z osobna urzędnika z swego departamentu następcy swojemu z najlepszej strony polecić może.

Baron Becke na to odpowiedział, iż czynność jego w tem ministeryum jest wprawdzie tylko tymczasową, przemijającą. Spodziewa się silnego poparcia wszystkich urzędników, i z swej strony dołoży starania, żeby zadość uczynić żądaniu każdego z osobna. Nie trzeba tracić odwagi i ufnosci; w Austryi bowiem ministeryum handlu raczej powiększone niż zmniejszone być może, a co straciło w skutek wypadków na rozległości, to zyskać musi w głębi na wewnętrznej wartości. Baron Becke dodał, iż dawniej należał już raz do ministeryum handlu, liczy te chwile do najszczęśliwszych swego życia. Nie jest więc obcym w tem ministeryum, zna głównych w niem urzędników. Z tego powodu nie było przedstawienia urzędników. Po ogólnem pożegnaniu urzędników przybyli jeszcze radzca dworu Strobach, jeneralny dyrektor Engert i prezes izby handlowej Winterstein dla pożegnania się osobiście z ministrem baronem Willerstorfem.

Z Wiednia donoszą właśnie o powrocie księcia Gramonta i długiej naradzie jego z bar. Beustem. Poseł austryacki w Hadze fmp. bar. Langenau, powołany do Wiednia dla zdania sprawy i objaśnienia układów prowadzonych między Holandyą i Francyą pod względem Luxemburga, przybył we środę do Wiednia.

Do „Frankf. Ztg.“ piszą: Nikt o tem w Berlinie nie wątpi, że minister wojny Roon już od kilku miesięcy jest przygotowany na wszelkie wypadki. Wszakże już w przeszłym roku przewidywano wojnę, i dlatego rząd starał się o zapełnienie skarbu i pozwolenie na pożyczkę. Można uważać jako rzecz pewną, że wyższe władze wojskowe rozesłały już rozkazy do pojedyńczych korpusów, niektóre mają być datowane dnia 20. i 25. marca, a więc przed interpelacyą Bennigsena. Z powodu panującej biedy ludność trwoży się bliską wojną. Nikt nie wątpi, że podczas wojny nędza będzie wielka między klasą pracującą, która i teraz cierpi niedostatek z powodu braku roboty, a wielu właścicieli ziemskich i przemysłowców popadnie w bankructwo. Nikt jednak nie uskarza się i nie przemawia za utrzymaniem pokoju, wszyscy bowiem wiedzą, że wojna z Francyą jest nieuniknioną i prędzej lub poźniej musi przyjść do skutku.

Telegrafowany artykuł „Nordd. Allg. Ztg.“ o położeniu obecnem z powodu sprawy luxemburgskiej brzmi jak następuje:

„W położeniu stworzonem sprawą luxemburgską nic się w ostatnich dniach nie zmieniło. Doniesienie telegraficzne z Paryża, według którego państwa pośredniczące miały projektować zasadę pojednania, którą Francya już przyjęła, nie mogło być, bacząc bez uprzedzenia na stosunki, poczytane za zmianę położenia. Wypadałoby się zapytać, jak dalece w ogóle może być mowa o projektach pośredniczących, których przynajmniej Prusy nie zażądały.“

„Między Prusami a Francyą nie było rokowań dyplomatycznych z powodu Luxemburga, jak to same dzienniki francuskie przyznają. Kiedy rząd pruski otrzymał od gabinetu holenderskiego uwiadomienie, że między Hagą a Paryżem poruszono myśl odstąpienia Luxemburgu, poczytał wprawdzie tenże za stosowne zapytać poręczycieli traktatów z r. 1839 o zapatrywanie się ich na objawione w Paryżu życzenie połączenia Luxemburga z Francyą. Wszelako prawo załogi pruskiej, które służy Prusom w Luxemburgu na mocy dawniejszych traktatów międzynarodowych, nie mogło być tutaj podane w wątpliwość. Skoro ze strony holenderskiej odstąpienie W. Księstwa Luxemburgskiego Francyi nie zdaje się już więcej być zamierzonem, tem mniej zachodził powód wzywania pośrednictwa europejskiego i układania się co do warunków, pod któremiby prawo Prus trzymania załogi w Luxemburgu, na mocy prawa narodów nabyte, mogło być odstąpione. Pośrednictwa w sprawie luxemburgskiej musiałyby przypuszczać mniemanie, że Prusy chcą zrzec się prawa załogi, co o ile wiemy wcale nie zachodzi. Na niczem się przeto zahaczają rozmaite pogłoski, jakoby Prusy oświadczyły gotowość opuszczenia pod pewnemi warunkami Luxemburga.“

„Gazeta krzyżowa“ bardzo wyraźnie przemawia dziś za pokojem, a przynajmniej usiłuje przedstawić spór w świetle mniej drażliwem. Powiada ona, że Car Alexander zamierza udać się na wystawę paryską i wziąść z sobą do Paryża Króla pruskiego, co dałoby sposobność zrobienia kongresu w Paryżu. Hr. Bismark ciągle zapewnia, że ma zamiar utrzymać pokój. „Gazeta krzyżowa“ posądza więc nieprzyjaciół Cesarza Napoleona, że go chcą wepchnąć w wojnę, a przytem, że Lavalette, Niel, Persigny, Fleury, a może także Benedetti wystawili Cesarzowi groźniejszy stan rzeczy, aniżeli jest istotnie, a przez to mimowolnie dopomagają nieprzyjaciołom cesarstwa. Dziennik rzeczony mniema, że Włochy nie chcą ani słyszeć o udziale w wojnie.

Półurzędowy berliński korespondent do „Gazety Szląskiej“ powtarza wieść, że Król Leopold belgijski, który miał przybyć we wtorek poźnym wieczorem do Berlina na ślub brata swego hr. Flandryi z księżniczką Hohenzollern, przywozi ze sobą nowy projekt pośredniczący w sprawie luxemburgskiej. Korespondent jednak, idąc za swoim mentorem „Nordd. Allg. Ztg.“, utrzymuje, że nie masz punktu wyjścia dla takiego pośrednictwa, albowiem między Prusami a Francyą nie było dotąd jeszcze bezpośrednich powodów do zaczepienia kwestyi luxemburgskiej. Również ten sam korespondent utrzymuje, że Prusy dotąd jeszcze żadnego nie zrobiły kroku zapowiadającego zbrojenie się, przedewszystkiem bowiem wydanoby zakaz wyprowadzania koni, lubo wiadomo, że Francya zakupuje konie w Niemczech.

Z Berlina piszą do „Dzien. poz.“: z d. 23. b.m. Dziś obawa wybuchu wojny pomiędzy Prusami a Francyą zwiększyła się znacznie w porównaniu do wczoraj; na giełdzie panował popłoch, kursa papierów spadły znacznie. Gazety tutejsze powiadają prawie jednozgodnie, że zbrojenia francuskie z każdym dniem przybierają coraz większe rozmiary. Z Francyi południowej przewożą materyał wojenny do wschodnich części państwa, ażeby ulokować go w fortecach, leżących na pograniczu Niemiec, mianowicie w Metz. Jeżeli doniesienia te są prawdziwe, natenczas sytuacyę obecną uważaćby należało w rzeczy samej za bardzo groźną, mianowicie, jeżeli się zważy okoliczność, że właśnie obecnie odbywa się powszechna wystawa w Paryżu, która tyle milionów kosztuje, a która tak wielkie zyski stolicy Francyi przynieść miała. „Kr. Ztg.“ uważa za powód tych zbrojeń nie załogę pruską w Luxemburgu, jak raczej wewnętrzne stosunki Francyi i powiada: „Od pokoju pragskiego Luxemburg z załogą pruską nie był groźbą dla Francyi a teraz niebezpieczeństwo to miało nastąpić? — Francyi stosunki wewnętrzne pchają do wojny; wojna ma być wentylatorem, przez który wzburzone namiętności uczynią sobie otwór i miejsce poruszania się. Gdyby Prusy dziś opuściły Luxemburg dla tego, że Francya tego sobie życzy, mogłyby być przygotowane, że jutro zażądają od nich wycofania wojsk z Moguncyi. System obronny Niemiec przeciwko Francyi uporządkowany został jako sprawa europejska w roku 1814 i 1815 przez mocarstwa związkowe i w protokole paryskim z dnia 21. listopada 1815 oznaczony jest jako „système essentiellement Européen.““ Pomieniona gazeta twierdzi następnie, że pod względem tych układów nic się nie zmieniło przez zniesienie dawnego ukonstytuowania związku niemieckiego, że zatem Prusy już ze względu na interes obrony Niemiec nie mogą opuścić Luxemburga. Również „Köln. Ztg.“ utrzymuje, że nie ma widoków, aby spór załatwiony być mógł na drodze dyplomatycznej; dodaje jednakże, że stosunek Włoch przez zmianę ministerstwa się nie zmienił: że Włochy pozostałyby neutralnemi, podczas kiedy Rosya z Pru-

sami trzyma. — Paryska „Patrie“ donosi, że wszystkie wielkie mocarstwa przesłały prawie równocześnie zapatrywania swe w sprawie luxemburgskiej rządowi pruskiemu. — W luxemburgskiem poprzylepiano w wielu miejscowościach następujący plakat w języku francuskim: Luxembourgiois! En avant! La France nous ouvre ses bras! Vos sympathies lui sont acquises. Temoignons à l'Europe que nous sommes fiers de marcher sous ce drapeau. Que cette presse mensongère sous l'influence d'un vil intérêt et foulant aux pieds nos sentiments et notre bel avenir, sache que dans nos veines coule le sang français. En avant donc au cris de Vive la France! Vive la France! Vive la France! (Luxemburczycy! Naprzód! Francya otwiera nam swe ramiona! Sympatye nasze już ona pozyskała. Dajmy Europie dowód, że dumnymi jesteśmy biegnąc pod jej sztandarem. Niechaj prasa kłamliwa pod wpływem sprzedajności i depcąca nogami nasze sympatye i piękną naszą przyszłość wie, że w naszych żyłach płynie krew francuska. Naprzód zatem z okrzykiem: Niech żyje Francya! Niech żyje Francya! Niech żyje Francya!)

Ślub hr. Flandryi z księżniczką Maryą Hohenzollern odbędzie się pojutrze, dnia 25. b. m., w kościele tutejszym katolickim św. Jadwigi. Młodej parze błogosławić będzie książę biskup wrocławski, na której to uroczystości znajdować się będą członkowie rodziny królewskiej, ciało dyplomatyczne, ministrowie i jenerałowie. Następnie dany będzie obiad galowy na białej sali zamku królewskiego, a wieczór w pałacu księcia następcy tronu pruskiego. Nazajutrz wielka recepcya w zamku królewskim i koncert dworski. Książę i księżna Hohenzollern przybyli już dziś do Berlina, króla Belgów i hr. Flandryi spodziewają się również dziś wieczorem o godzinie 9. Komenderowani do pełnienia służby przy osobie króla Belgów jenerał Moltke i podpułkownik Steinaecker wyjechali mu aż do Brandenburga naprzeciwko.

Usposobienie w południowych Niemczech bardzo jest poważne. Z Badenu piszą do „Allgemeine Augsburger Zeitung“: W ostatnich dniach pojawił się uspokajający artykuł „Karlsruher Zeitung“, dziś jednak donieść można o faktach zmniejszających nadzieję utrzymania pokoju. Z Konstancyi i z innych miejsc wysłano spiesznie kilka batalionów do Rastatu, nadto dzienniki urzędownie wezwane zostały, żeby o ruchach wojsk to tylko donosiły, co „Karlsruher Zeitung“ zamieszcza. Z Berlina powrócił do Karlsruhe poseł pruski hr. Flaning i nalegał na spieszne załatwienie kwestyi reorganizacyi armii i na energiczne przygotowania. Lecz zbywa tu na koniach i na potrzebnych dostatnich środkach pieniężnych, chociaż kilka milionów leżą w kasach rządowych. Zbywa też na energii. Mówią, że jenerał pruski objąć ma dowództwo wojska badeńskiego, mówią nawet o pruskim komendancie placu w Karlsruhe. Wątpią tu o tem, żeby Rastatt trzymać mógł. Z tego powodu panuje tu wielka niepewność i obawa.“

Pogłoska, która przed kilku dniami z zupełną obiegała pewnością, o przyjeździe ministra luxemburgskiego, barona Tornaco, do Paryża, w nadzwyczajnej misyi, o której znaczeniu najdziwniejsze już krążyły wersye, okazała się zupełnie płonną. P. Tornaco wrócił z Hagi wprost do Luxemburga.

Z Darmsztadu piszą pod dniem 22. kwietnia: Zapewniają, iż w przeszłym tygodniu zawarta została konwencya wojskowa między Prusama a Hesyą. Prócz tego przyszło do skutku przymierze odporne i zaczepne z umową gwarancyi, jak z innemi południowo-niemieckiemi państwami a na przypadek wojny między Prusami a Francyą o sprawę luxemburgską rząd wielkiego księstwa heskiego zobowiązał się działać zupełnie zgodnie z Prusami.

Z Polski donoszą pod dniem 20. kwietnia: Z niedawno wydanego cesarskiego rozkazu przekonać się można, że Rosya militarnej swej reorganizacyi jeszcze nie ukończyła. Uzbrojenie polowej artyleryi w działa odtylcowe, przed sześcioma miesiącami już nakazane, postępuje tak zwolna, iż teraz tylko drugie bateryе odtylcowemi działami uzbrojone być mają; pierwsze zaś i trzecie bateryе mają mieć jak dotąd działa gwintowane 4 i 12 funt. Chociaż takowe uzbrojenie nie odpowiada jeszcze obecnemu stanowi artyleryi, to jednak widzieć w niem można duch wojenny, zmierza bowiem to tego żeby artylerya rosyjska była w stanie gotowości, snać więc Rosya chce być gotowa na wszelki wypadek, chociaż może nikogo nie zaczepi. Piechota ma także bardzo mało karabinów odtylcowych, co też przyczynia się do utrzymania Rosyi w stanie odpornym a nie zaczepnym. — Wojska w obozie pod Warszawą stojące, nie należą do armii południowej, która w cale nie egzystuje i którą nie będzie dowodził Wielki Książę Konstanty, jak mylnie twierdzono. Komendat gwardyi w Polsce, jenerał Korf, mocno zachorował, zastępuje go jenerał Moller Zakomelski. Kozacy muzułmańscy w Warszawie stojący, obchodzili temi dniami święto Bairamu; feldmarszałek uwolnił ich od służby.

Jak donosi „Opinion nationale“, rząd angielski wydał rozkazy w Woolwich, aby natychmiast po świętach wielkanocnych przystąpiono do wyrobu materyałów wojennych na wielkie rozmiary i pracowano dniem i nocą.

O przygotowaniach francuskich piszą z Paryża do „K. Z.“, że ruchy wojsk ku północy trwają ciągle. Część artyleryi, która powróciła z Mexyku, posłano do Lille, piechotę do Dijon, Nancy i innych miast na północy. Flota uzbraja się. Wszyscy dowódzcy pułków i korpusów otrzymali rozkaz postawienia swoich oddziałów na stopie wojennej. Żołnierze zostający na urlopie zostali powołani. Wszystkie rezerwy zbierają się na ćwiczenia jak zwykle i w tym roku na dniu 1. maja, ale po skończeniu ćwiczeń nie będą rozpuszczone, lecz wcielone do armii.

Rozeszła się powszechnie wiadomość, iż Napoleon przyjął propozycye pojednania przez Austryę sformułowane i oświadczył, iż o nabyciu Luxemburga myśleć nie chce, jeżeli Prusacy z twierdzy ustąpią. Opiewa to bardzo pokojowo, lecz w rzeczy samej jest to tylko utrzymaniem pierwiastkowego żądania. Prusy oświadczyły ponownie, iż utrzymanie status quo w Luxemburgu uważają jako najlepsze załatwienie kwestyi. Przeciwko temu powstają wszystkie dzienniki francuskie, ton ich staje się coraz groźniejszy. „Liberté“ wprost grozi Napoleonowi, iż gdyby cesarz pozostał spokojny, musianoby rozpaczać o losach Francyi. „Nie, to być nie może,“ powiada „Liberté“ jest bowiem odpowiedzialność, której żaden rząd na siebie wziąść nie moze. Bez wojny wolność była w oczach naszych potrzebą, z wojną, jest ona potrzebą w oczach każdego, bo ona tylko nadając wojnie cechę wojny narodowej, ochronić może Francyę od niebezpieczeństw, które może uniknąć było można.

„Opinion nationale“ o wolności nic wiedzieć nie chce; zapowiada z zwykłym Pathos, że Francya powstaje dla uwolnienia świata od tyrana. W deklaracyi tej znachodzimy ustęp następujący: „W tej walce, jeżeli do niej przyjdzie, Francya będzie raz jeszcze walczyć za wolność świata, będzie obroną słabych, tarczą cywilizacyi. Sprawa jej jest dobra będzie tryumfować, a w tem wzburzeniu, które wszystkie umysły opanowało, w tem niepokoju ciążącem na wszystkich umysłach, łatwo poznać straszliwy ów zapał, ową wielkość wojny, która wszystkich porwie, za pierwszym wystrzałem z dział. Ci co wątpią o Francyi, snać jej nie znają. Ta Francyą, którą sobie wystawiają jako zniewieściałą zdenerwowaną, jako pragnącą zbytków i dobrobytu — zobaczycie jak wspaniałomyślnie rozlewać będzie krew swoja w obronie zasad, których przeprowadzenie wzięła sobie za zadanie. Losy Europy i losy nasze, w walce tej stać będą na szali. O tem zapominać nie trzeba. Jeżeli Francya zostanie zwyciężona, to cały świat będzie musiał schylać karki przed brutalnem żołdactwem. Jeżeli Francya zwycięży, to zwycięstwo jej będzie przygotowaniem panowania sprawiedliwości, równowagi, będzie zapewnieniem dla każdego narodu prawa stanowienie o losach swoich, będzie pokojowym rozwojem cywilizacyi, która w całej Europie demokratyczną konfederacyę zaprowadzi.“

„Siécle“ podaje ciekawy szczegół, jak się w Hiszpanii obchodzą z dziennikarzami. P. Lamartenir, dyrektor „Periodico illustrado,“ wychodzącego w Madrycie, jako podejrzany o nieprzychylność dla rządu, został pod konwojem, w dybach, razem ze złoczyńcami, odprowadzony do granic Francyi. Środki gwałtowne nie ustają. „Gazzeta“ ogłasza dekret królewski, składającu 5ciu urzędników, członków wyższego trybudału za to, że jako senatorowie, głosowali za wnioskism stawionym przez p. Caldeleron Collantes, co do postąpienia z marszałkiem Serrano. Wniosek zaś dowodził nielegalnego postąpienia. P. Gonzales Bravo, odpowiadając deputowanym opozycyi, zapewniał ich, że system repressyjny, stosowany obecnie w Hiszpanii, nie wprzód ustanie, aż zamilkną intrygi stronnictw rewolucyjnych. Dla ściągnięcia większego zastępu stronników ministeryum, sprowadzono biskupów z odległych dyecezyi, jenerał-kapitanów, z Walencyi, Barcelony itd.

D. 23. b. m. podpisany został we Florencyi traktat handlowy austryacko-włoski, wraz z protokołem dodatkowym i traktaty tyczące się żeglugi, poczt i kolei żelaznych, a szef sekcyi Pretis wyjechał z temi aktami do Wiednia dla przedłożenia ich do ratyfikacyi. Lubo traktat ten nie jest przymierzem, wszelako ustala on stosunki przyjacielskie obu państw, co w obecnych okolicznościach wielkiej jest wagi pod względem również politycznym.

Poselstwo rumuńskie, składające się z jenerała N. Golesco, byłego ministra skarbu Mauro Geny, dyrektora ministeryalnego w ministerstwie spraw zagranicznych Cretzulesco, marszałka dworu Filippesco i dwóch oficerów sztabowych, przybyło do Berlina.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Zatajenie rzeczy znalezionych. Anna Zelt z Rodatycz, żona piekarza ze Lwowa, 42 l., matka trojga dzieci, obrz. gr. kat. nigdy nie karana, znalazła sznurek korali wartości 30 złr. i sobie go przywłaszczyła, za co na rozprawie ostatecznej w d. 24. b. m. skazana została na 8 dni więzienia z postem (prezyd. radca sądu kraj. p. Dzierzyński, oskarż. zastp. prok. pań. p. Budzynowski).

Kradzież. Ewa Hess z Połtwi pod Glinianami 40 l., stanu wol. obrz. gr. kat. już 2 razy karana kryminalnie za kradzież a wielekroć razy policyjnie, i ze Lwowa wydalona skradła z zamkniętej komory rzeczy wartości 7 złr. i skazana została d. 24. b. m. na 14 miesięcy cięż. więz. i 15 rózg (prezyd. radca sądu kraj. p. Dzierzyński, oskarz. zast. prok. pań. p. Buszak).

Zakłócenie spokoju publicznego. Stefan Korowiec, diak z Batiatycz, 26 l., stanu wolnego, obrz. gr. kat., nigdy nie karany, będąc d. 27. listopada 1866 w młynie parowym w Kłodzienku pod Kulikowem agitował pomiędzy włościaninami w duchu rosyjskim i zapowiadał bliskie przybycie Rosyan do Galicyi. Na rozprawie ostatecznej d. 25. b. m. skazany został na 1 rok cięż. więzienia (prok. prop. 1½ roku, prezyd. radca sądu kraj. p. Mogielnicki, oskarz. zast. prok. pań. p. Lewicki, obrońca p. adw. kraj. Dr. Malinowski).

(Konie płoche.) D. 26. b. m. zrana lekki powóz parokonny skręcał z piekarskiej na pańską ulicę, w tem konie spłoszyły się i rozbiegały; woźnica wypadł z siedzenia, a konie popędziły wzdłuż szkarpów na ulicę ruską, skaleczyły konia przy wózku do zbierania listów, i pognały dalej na rynek gdzie jak zwykle o tej porze było mnóstwo ludu; przyjechały pewnego wyrobnika, którego musiano zaraz odwieść do szpitalu, pogruchotały powóz i dopiero na placu Ferdynanda zdołano je zatrzymać.

(Pożar.) W Starych Bohorodczanach d. 19. b. m. spaliły się dwa domy włościańskie z budynkami gospodarskiemi, zapasami zboża i bydłem; szkoda wynosi 2200 złr. Ogień miał być podłożony.

(Zwłoki znalezione.) We wsi Dolinie w pow. Sanockim znaleziono d. 23. b. m. w Sanie zwłoki nieznajomej kobiety znacznie uszkodzone.

— D. 17. kwietnia odbył w Collegium iuridicum w Krakowie dysputę publiczną p. Włodzimierz Łuczakowski rodem z Dołżanki w obwodzie Tarnopolskim, celem otrzymania stopnia doktora praw.

(Brak pomieszkań w Peszcie) na czas koronacyi coraz bardziej uczuć się daje. Podobnie jak wszystkie stany i dziennikarstwo zagraniczne będzie tam miało swoich i to licznych reprezentantów. Prawie wszystkie znaczniejsze dzienniki francuskie i angielskie wysełają do Pesztu pełnomocników. Będą tam także dziennikarze niemieccy, a nawet i amerykańscy. Dla poselstwa angielskiego najęto na 14 dni w hotelu „pod Królową angielską“ pierwsze piętro w pawilonie z lewej strony z widokiem na Dunaj za 2800 złr.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 27go kwietnia. Dzisiejsza „Gazeta wiedeńska“ ogłasza okólne rozporządzenie Jego Ces. Mości tyczące się nowego przepisu awansu dla jenerałów i oficerów sztabowych i niższych, tudzież dla aspirantów do rangi oficerskiej w armii lądowej.

Paryż, 26. kwietnia. „Etendard“ oświadcza, że pismo królowej angielskiej do króla pruskiego jest autentyczne; królowa Wiktorya usilnie przy tem obstaje, ażeby król pruski Europie oszczędził nieszczęście wojny, w którejby Anglia koniecznie zachować musiała bezwzględną i wygórowanym pretensyom Prus nieprzychylną neutralność.

Ostatnia poczta.

Berlin, 25. kwietnia. „Nordd. Allg. Ztg.“ pisze: Nie można się spodziewać, aby rząd udzielił sejmowi jakie wyjaśnienia względem sytuacyi politycznej, sesya bowiem sejmowa została zwołana ad hoc, i rząd nie może wyjść z zakresu obrad nad konstytucyą północno-niemiecką. Przy zagajeniu będzie zapewne mowa tylko o konstytucyi północno-niemieckiej.

„Nordd. Allg. Ztg.“ pisze dalej: Doniesienia „Journal des Debats“, jakoby Anglia przedsiębrała jakowe kroki w Berlinie przeciwko presyi ze strony Prus na Holandyę, są bezstydnem okłamywaniem opinii publicznej; Prusy nie zagrażały nigdy samodzielności Holandyi a przyjaźne stosunki między gabinetami w Berlinie i Hadze ani na chwilę nie zostały zamącone.

Paryż, 24. kwietnia. „La France“ konstatuje, że opinia publiczna potępia jednomyślnie politykę Prus i gdyby do wojny przyjść miało, rząd miałby cały kraj za sobą.

Dziennik ten potwierdza, iż rząd w izbach nic nie wypowie o obecnej sytuacyi, lecz sytuacya zmienić się może a w tedy rząd wystąpi z wyjaśnieniami. Rząd nie chce się odosobnić od opinii publicznej.

„Correspondance Havas“ donosi według korespondencyi z Londynu, iż Prusy nigdy tak nie były niepopularne w Anglii jak teraz.

„Patrie“ zwracając się przeciwko „Kreuz Zeitung“, która utrzymywała, iż Prusacy mają prawo pozostania w Luxemburgu, pisze: „Prusacy są w Luxemburgu niemieckiemi tylko żołnierzami a nie wolno im gnębić Luxemburg, który nie jest ziemią niemiecką. We Francyi nie ma już stronnictw, jest tylko jeden naród, który w razie niebezpieczeństwa, jednę armię stanowić będzie.“

Petersburg, 25. kwietnia. „Journal de St. Peter.“ pisze: Pokój jest niemożebnym skoro jeden z wielkich narodów, który radzi się Europy, chce wojny. Jeżeli Francya i Prusy szczerze życzą sobie pokoju, nie należy obawiać się wojny, bo jeżeli terytoryum luxemburgskie będzie zneutralizowane pod gwarancyą Europy, byłoby to taką samą gwarancyą dla Niemiec jaką daje garnizon twierdzy, która zresztą nie leży na ziemi niemieckiej, skoro tam panuje monarcha nie niemiecki.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 26. kwietnia.

Hotel George: P. Younga Wład., z Trzciańca.

Hotel europejski: Sulimirski Józef, z Łączek.

Hotel angielski: Kopertyński Kor., c. k. kapitan, z Wiednia. — Freywillig Rud., c. k. porucznik, ze Stryja. — Borowski Leopold, z Wulki krowickiej. — Niesiołowski Józef, z Ociesęk. — Prek Tad., z Sielca. — Torosiewicz Michał, z Sasowa.

Hotel Krakowski: Znamirowski Stan., c. k. notaryusz, z Sokala.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 26. kwietnia.

PP.: Ks. Gedroic Jerzy, do Martynowa starego. — Bartmański Felix, do Tadania. — Czajkowski Wal., do Świrza. — Janicki Jan, do Ostrożca. — Obertyński Jan, do Cieląża. — Smarzewski Fr., do Mrzanic. — Skrzyński Ignacy, do Strzyżowa. — Tyszkowski Ant., do Wiednia.

TEATR.

Dziś (przed. niem.) **„Il Trovatore,“** wielka opera romantyczna w 4 oddziałach.

W poniedziałek (przed. pols.) **„Komedya w ustroniu“**, komedya w 3 aktach przez J. Osieckiego; po raz pierwszy. **„Załoga okrętu,“** operetka komiczna w 1 akcie.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 26. kwietnia.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324.70	+ 10 3	78.6	zach. sł.	4
2. god. po poł.	324.51	+ 18.7	40.6	„ „	2
10. god. wiecz.	324.89	+ 11.4	80.9	„ „	1

Wieczorem błyskawica i grzmoty z deszczem 4.‴50.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 26. kwietnia

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	6	19	6	27
Dukat cesarski	„	6	24	6	32
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	75	10	95
Rubel srebrny rosyjski	„	2	00	2	05
„ papierowy rosyjski	„	1	69	1	72
Talar pruski	„	1	95	2	00
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	76	25	77	00
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	80	08	80	83
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	65	25	66	25
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	66	75	67	75
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	196	—	202	50
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		167	—	171	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 24. kwietnia.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	66 40	66.60
od kwiet. do października po 5%	66.20	66.40
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	76.50	77.50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	80.50	81.50
Metaliki po 5%	55.30	55.50
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	126 —	127.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	124 —	125.—
Przez. do wyl. z r. 1854	69 50	70.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł	75 25	75 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	81.—	81.50
Pożyczka z r. 1864 (z premia) po 100 zlr.	65 30	65 50
Renty Como po 42 lir. aust.	17.—	17.50
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.		
Niższej Austryi	—.—	87.—
Czech	88.—	89.—
Węgier	68.—	68 50
Galicyi	65.—	66 —
Siedmiogrodu	63.—	64.—
Bukowiny	63.—	64.—
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	96.50	97 50

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	684.—	686.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	147 50	148.—
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	582.—	585.—
Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	86.50	87.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1580.—	1585.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	177.—	178.—
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	175.—	176.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	122.—	123.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	186.50	187 50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	164.—	166.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	450.—	452.—

3. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5% (za 100 zł.)	87.50	88.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.—	76.—
Węgier. Towar. ziemskie. po $5\frac{1}{2}$%	83.—	84.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	104.—	105.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.50	92.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.—	90.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	96.50	97.50

5. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	116.—	116 50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	85.—	87.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	112.—	115.—
„ „ po 50 zł. w. a.	51.—	52.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	25.—	26.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	85.—	90.—
Salma „ 40 „ „	30.—	31.—
Palfiego „ 40 „ „	24.—	25.—
Clarego „ 40 „ „	25.—	26.—
St. Genois „ 40 „ „	22.50	23.50
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	20.50	21.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.25	14.75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	11.50	12.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	114.50	114 75
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	113.50	113.75
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	113.50	114.—
Hamburg za 100 M. B.	100.50	100 75
Londyn za 10 ft. szt.	134.80	135.40
Paryż za 100 fr.	53.70	53.80

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.37	6.39
detto. pełnej wagi	6.37	6.39
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.82	10.83
Rosyjski imperyał	11.05	11.10
Talar związkowy	2.—	2.01
Srebro	132.75	133.25
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł.	36 c.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 26. kwietnia.	zlr.	kr.
5% Metaliki	56	50
5% pożyczka narodowa	67	30
Losy z 1860 roku	79	—
Akcye banku wiedeńskiego	693	—
„ „ kredytowego	158	50
Londyn, 10 funtów szterlingów	133	—
Srebro	132	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedynczy	6	29

DZIENNIK URZĘDOWY.

(780) **Kundmachung.**

Nr. 1315. Am 30ten April 1867 um 9 Uhr Vormittags wird die Verlosung der Schuldverschreibungen der Grundentlastungsfonde für das Großherzogthum Krakau, für das Verwaltungsgebiet Krakau und für das Verwaltungsgebiet Lemberg im Amtslocale der k. k. Statthalterei (Głowacki'schen Haus Nr. 98$^3/_4$) Łyczakower Gasse) stattfinden.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. Statthalterei als Grundentlastungsfonds-Direction.

Lemberg, am 23. April 1867.

Obwieszczenie. (2)

Nr. 1315. W dniu 30go kwietnia 1867 r. o 9tej godzinie przed południem odbędzie się losowanie obligacyi funduszów indemnizacyjnych dla Wielkiego Księstwa Krakowskiego, dla Galicyi zachodniej i dla Galicyi wschodniej w lokalu c. k. Namiestnictwa (dom Głowackiego pod Nr. 98$^3/_4$ przy ulicy Łyczakowskiej).

Co się do powszechnej wiadomości podaje.

Z c. k. Namiestnictwa jako Dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych.

Lwów, dnia 23. kwietnia 1867.

(779) **Edikt.** (1)

Nr. 2035. Vom k. k Bezirksgerichte Biała wird kundgemacht, daß zum Behufe der Befriedigung der dem Herrn Emerich Pangratz zuerkannten, auf den ob der dem Herrn Ferdinand Wechowski gehörigen Realitäten Nr. 148. 149 Biała für Herrn Eduard Wechowski sichergestellten Summen pr. 5000 fl. und 6200 fl. öst. W. intabulirten Wechselsumme pr. 5000 fl. öst. W. s. N. G. zur Vornahme der bereits unterm 26. April 1866 Z. 2453 und unterm 25. September 1866 Z. 5321 bewilligten executiven Feilbietung dieses für Herrn Eduard Wechowski laut L. P. 11. 14. 13. ob der Realität Nr. 148 und L. P. 17. 19. 18. ob der Realität Nr. 149 intabulirten Summe pr. 5000 fl. öst. W. und 6200 fl. öst. W. ein neuer Termin auf den 23. Mai 1867 um 10 Uhr Vormittags ausgeschrieben wird, bei welchem diese Summen unter den im Edicte vom 26. April 1866 Z. 2453 und jenem vom 25. September 1866 Z. 5321 festgesetzten Bedingungen, jedoch auch unter dem Nominalbetrage an den Meistbiethenden hiergerichts gegen gleich baaren Erlag des Kaufschillings werden veräußert werden.

Die weiteren Bedingungen und Grundbuchsauszug können hiergerichts eingesehen werden.

Wovon die unbekannten Pfandgläubiger zu Handen des Curators Hrn. Dr. Eisenberg verständigt werden.

Biała, am 17. April 1867.

(712) **Edykt.** (3)

Nro. 4394. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem dom handlowy pod firmą „J. A. Endter“ w Norymberdze, iż w dniu 9go września 1866 l. 16981 p. Jan Wenzel wniósł do c. k. sądu krajowego podanie o dozwolenie publicznej sprzedaży towarów podającemu w r. 1839 przez ów dom handlowy do spedyowania takowych p. Maciejowi Paleczek w Krakowie przesłanych, a to celem zaspokojenia frachtu i innych kosztów podającego.

W załatwieniu tego żądania wyznaczony został rezolucyą z dnia dzisiejszego termin do przesłuchania stron na dzień 22. maja 1867 o godzinie 10tej rano.

C. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego domu handlowego na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Zuckera kuratorem tegoż domu ustanowił.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 19. marca 1867.

(751) **I. Einberufungs-Edict.**

Nro. 19453. Der nach Lemberg zuständige Chaim Lemisch, Musikant, welcher sich unbefugt außer den k. k. öster. Staaten aufhält und ungeachtet der geschehenen Edictaleinberufung seinen unbefugten Aufenthalt im Auslande fortsetzt, wird hiemit aufgefordert, binnen Einem Jahre von der Einschaltung dieses ersten Edictes in der Landeszeitung zurückzukehren und seine Rückkehr zu erweisen, widrigens gegen ihn das Verfahren wegen unbefugter Auswanderung nach dem A. h. Patente vom 24. März 1832 eingeleitet werden müßte.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 9. April 1867.

I. Edykt powołujący.

Nro. 19453. Przynależnego do Lwowa Chaima Lemischa, muzykanta, który bez pozwolenia przebywa zewnątrz c. k. państw austryackich i pomimo wezwania urzędowego przedłuża swój bezprawny pobyt za granicą, wzywa się niniejszem, ażeby w przeciągu roku od umieszczenia tego pierwszego edyktu w dzienniku krajowym powrócił i z powrotu swego się wykazał, gdyż w przeciwnym razie musianoby wytoczyć przeciw niemu postępowanie za bezprawne wychodźtwo podług najwyższego patentu z 24go marca 1832.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 9. kwietnia 1867.

(740) **Edict.** (3)

Nro. 1687. Vom k. k. Kreisgerichte zu Przemyśl wird 1) zur Hereinbringung der bei der Frau Angela Hüttel aushaftenden, der k. k. Finanzprocuratur Namens des h. Aerars aus der auf den Gütern Dunkowice und der daselbst intabulirten Summe von 48.000 fl. C. M. verbücherten Forderung von 8000 fl. C. M. oder 8400 fl. öst. W. in einem entsprechenden Theile an Zahlungsstatt ins Eigenthum eingeantworteten Steuerrückstandes von 109 fl. 26½ kr. öst. Währ. sammt Kosten von 10 fl., 10 fl., 10 fl., 15 fl. und 124 fl. 38 kr. öst. W.; 2) zur Einbringung der von der Angela Hüttel gegen Johann und Olivia Urbańskie ersiegten Summe von 8000 fl. C. M. oder 8400 fl. öst. W. sammt 5% Zinsen vom 24. März 1860 und Kosten von 15 fl. 86 kr., 6 fl. 41 kr., 7 fl. 13 kr. und 7 fl. 5 kr. öst. W., dann den im Protokolle vom 28. August 1866 liquidirten, auf 16 fl. öst. W. hiemit gemäßigten Executionskosten; 3) zur Einbringung der von Anna Ujejska gegen Johann Urbański ersiegten Forderung 1050 fl. öst. W. sammt 5% vom 1ten December 1864 laufenden Zinsen und der zuerkannten Gerichts- und Executionskosten von 8 fl. 85 kr., 3 fl. 66 kr., 8 fl. 45 kr., 6 fl., 7 fl. 40 kr., 3 fl. 80 kr., 27 fl. 9 kr., 14 fl. und 7 fl. 66 kr. öst. W.; 4) zur Einbringung der von den Erben des Vincenz Antoniewicz, und zwar: Maria und Anna Antoniewicz in Vertretung ihrer Mutter und Vormünderin Aniela Antoniewicz geb. Urbańska, gegen Johann Urbański ersiegten Summe von 8000 fl. C. M. oder 8400 fl. öst. W. sammt 5% Zinsen vom 9. Juni 1864 und der zugesprochenen Kosten von 5 fl. 26 kr., 4 fl. 67 kr. und 5 fl. 1 kr. öst. W., endlich 5) zur Einbringung der gegen Johann Urbański ersiegten Forderung der ersten österr. Sparcasse von 19.800 fl. C. M. und rücksichtlich 20.665 fl. 56 kr. öst. W. sammt Nebengebühren die executive Feilbietung der dem Hypothekarschuldner Johann Urbański gehörigen, im Przemyśler Kreise gelegenen Güter Dunkowice unter Feststellung eines einzigen Termines ausgeschrieben, welche unter nachstehenden erleichternden Feilbietungsbedingungen bei diesem k. k. Kreisgerichte am 1. Juli 1867, Vormittags 10 Uhr abgehalten werden wird:

1. Zum Ausrufspreise wird der nach dem Schätzungsacte erhobene Werth von 132.967 fl. öst. W. angenommen; falls aber diese Güter um diesen Preis nicht veräußert werden könnten, so werden dieselben auch unter diesem Werthe um jeden Preis hintangegeben werden.

2. Diese Güter werden in Pausch und Bogen verkauft, ohne Gewähr für die einzelnen Rubriken der Einkünfte, dann der Beschaffenheit der Gründe, jedoch mit Ausschluß des Entschädigungscapitals für die aufgehobenen Urbarialleistungen und der hievon entfallenden Renten.

3. Jeder Kauflustige hat vor Stellung eines Anbotes die runde Summe von 6590 fl. öst. W. im Baaren oder in k. k. österr. auf Ueberbringer lautenden verzinslichen Staatsschuldverschreibungen, in Pfandbriefen des galiz. ständ. Creditvereines, in Grundentlastungsobligationen oder in galiz. Sparcassebücheln als Vadium zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen.

Die Sparcassebücheln werden nach dem Nennwerthe, die anderen Schuldverschreibungen nach dem in der letzten Lemberger Zeitung und rücksichtlich Wiener Zeitung ausgewiesenen Curse angenommen. — Das Vadium des Erstehers wird zur Sicherstellung der Erfüllung der Feilbietungsbedingungen zurückbehalten, das der übrigen Mitbietenden aber gleich nach beendigter Versteigerung zurückgestellt werden.

Das ökonomische Inventar, der Schätzungsact so wie auch der Tabularextract können in der hiergerichtlichen Registratur von jedem Kauflustigen eingesehen, so wie auch von solchen Abschriften verfertigt werden. Von dieser Feilbietungsausschreibung werden die Streittheile und die übrigen Hypothekargläubiger, und zwar die bekannten zu eigenen Händen, die dem Wohnorte oder Aufenthaltsorte nach unbekannten, und jene denen der Feilbietungsbescheid aus was immer für einem Grunde entweder gar nicht, oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte, so wie jene, welche nach dem 28. Mai 1866 an die Gewähr gelangen sollten, durch den mit dem h. g. Bescheide vom 14ten November 1866 Z. 13309 bereits bestellten Curator Hrn. Landesadvocaten Dr. Zezulka mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Mochnacki und durch Edicte verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Przemyśl, am 13. März 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 1687. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszem do wiadomości publicznej, że 1) celem zaspokojenia zaległej po Anieli Hüttel kwoty podatkowej 109 zł. 26½ c. w. a. — c. k. prokuratorya imieniem wys. skarbu z sumy 8000 złr. m. k. czyli 8400 zł. w. a. na dobrach Dunkowice i na sumie 48.000 zł. m. k. zaintabulowanej w odpowiedniej części miasto zapłaty na własność przyznanej, tudzież w celu zaspokojenia kosztów egzekucyjnych w kwotach 10 zł., 10 zł., 10 zł., 15 zł. i 124 zł. 38 c. w. a.; 2) celem zaspokojenia wygranej przez Anielę Hüttel przeciw Janowi i Aloizyi Urbańskim sumy 8000 złr. m. k. czyli 8400 zł. w. a. wraz z odsetkami po 5% od dnia 24. marca 1860 bieżącemi i kosztów przyznanych w kwotach 15 zł. 86 c., 6 zł. 41 c., 7 zł. 13 c. i 7 zł. 5 c. w. a., tudzież kosztów egzekucyjnych w protokole z dnia 28. sierpnia 1866 zalikwidowanych, w ilości 16 zł. w. a. przyznanych; 3) celem zaspokojenia wygranej przez Annę Ujejską przeciw Janowi Urbańskiemu sumy 1050 zł. w. a. wraz z odsetkami po 5% od dnia 1. grudnia 1864 bieżącemi i kosztami sporu i egzekucyi w ilościach 8 zł. 85 c. w. a., 3 zł. 66 c., 8 zł. 45 c., 6 zł., 7 zł. 40 c., 3 zł. 80 c., 27 zł. 9 c., 14 zł i 7 zł. 66 c. w. a.; 4) celem zaspokojenia wygranej przez spadkobierców po ś. p. Wicentym Antoniewiczu, jako to: Maryi i Anny Antoniewiczów pod zastępstwem ich matki i opiekunki Anieli z Urbańskich Antoniewiczowej przeciw Janowi Urbańskiemu sumy 8000 złr. m. k. czyli 8400 zł. w. a. wraz z odsetkami po 5% od dnia 9. czerwca 1864 bieżącemi, tudzież przyznanych kosztów sporu i egzekucyi w ilościach 5 zł. 26 c., 4 zł. 67 c. i 5 zł. 1 c. w. a.; nareszcie 5) celem zaspokojenia wygranej przez pierwszą austryacką kasę oszczędności przeciw Janowi Urbańskiemu sumy 19.800 złr. m. k. a względnie 20.665 zł. 56 c. w. a. z pn. rozpisaną zostaje sprzedaż przymusowa dóbr Duńkowice, dłużnikowi hypotecznemu Janowi Urbańskiemu własnych a w obwodzie Przemyskim położonych, w jednym terminie a to na dniu 1. lipca 1867 o godzinie 10tej przed południem, na którym to terminie dobra te pod następującemi sprzedaż takowych ulżającemi warunkami najwięcej ofiarującemu sprzedane będą:

1. Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkowa w ilości 132.967 zł. w. a., a w razie gdyby te dobra za tę cenę sprzedane być nie mogły, takowe i niżej wartości szacunkowej i za jaką bądź cenę sprzedane będą.

2. Dobra te sprzedanemi będą ryczałtowo, nie ręcząc za żadną rubrykę dochodów jak i za jakość gruntów, jednakże z wyłączeniem kapitału indemnizacyjnego za zniesione powinności poddańcze jak i rent od tegoż kapitału przypadających.

3. Każdy chęć kupienia mający jest obowiązany przed rozpoczęciem licytacyi wadyum w sumie 6590 zł. w. a. czy to gotówką czy to c. k. austryackiemi na okaziciela opiewającemi obligami państwa, lub listami zastawnemi galic. instytutu kredytowego, obligacyami indemnizacyjnemi lub też w książeczkach galic. kasy oszczędności do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

Książeczki galic. kasy oszczędności przyjmuje się według wartości imiennej, inne obligacye zaś według kursu w ostatniej Gazecie Lwowskiej lub Wiedeńskiej wykazanego. — Wadyum najwięcej ofiarującego na zabezpieczenie dopełnienia warunków licytacyjnych zatrzymane, reszty licytantów zaś tymże zaraz po ukończonej licytacyi zwrócone zostanie.

4. Akt szacunkowy tudzież wyciąg tabularny i inwentarz ekonomiczny sprzedać się mających dóbr jako też bliższe warunki licytacyi wolno każdemu chęć kupienia mającemu w tutejszym sądzie przeglądnąć i odpisać.

O tem zawiadamia się strony sporujące i wszystkich wierzycieli hypotecznych sądowi wiadomych do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomych jak i wszystkich tych którymby uchwała niniejsza na licytacyę zezwalająca z jakiego kolwiek bądź powodu wcale nie, lub też wcześnie doręczoną być nie mogła, nareszcie tych którzy po 28. maju 1866 do tabuli weszli, do rąk kuratora uchwałą sądu tego z dnia 14. listopada 1866 w osobie p. adwokata sądowego i krajowego Dra. Zezulki z zastępstwem p. adwokata sądowego i krajowego Dra. Mochnackiego ustanowionego i przez edykta.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 13. marca 1867.

(713) **Edykt.** (3)

Nro. 4392. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. V. Wetzsteina z Pragi, iż w dniu 9. września 1866 do l. 16979 p. Jan Wenzel wniósł do tutejszego sądu podanie o dozwolenie publicznej licytacyi 5 skrzyń z towarami szklannemi w r. 1841 i 1842 przez V. Wetzsteina z Pragi panu Janowi Wenzlowi do spedyowania dalszego nadesłanych, dalej nie spedyowanych i u niego znajdujących się, a to na pokrycie kosztów frachtu składowego, procentu i kosztów sądowych, bez przesłuchania strony przeciwnej i bez poprzedniego oszacowania.

W załatwieniu tegoż żądania c. k. sąd krajowy rezolucyą swą z dnia 19. marca 1867 l. 4392 wyznaczył termin do przesłuchania stron na dzień 22go maja 1867, godzinę 10tą rano.

Gdy miejsce obecnego pobytu V. Wetzsteina nie jest wiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania V. Wetzsteina, na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Zuckra kuratorem nieobecnego ustanowił.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem V. Wetzsteinowi, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 19. marca 1867.

(724) **Edict.** (3)

Nro. 4590. Vom k. k. Tarnower Kreisgerichte wird dem unbekannten Hrn. Maximilian Szameit mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe H. J. Bernstein gegen ihn (Hrn. Maximilian Szameit) pto. 682 fl. 50 kr. öst. W. und 65 fl. öst. W. s. N. G. Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber das k. k. Kreisgericht das Nothwendige angeordnet hat.

Da der Aufenthaltsort des belangten Hrn. Maximilian Szameit dem Wohnorte nach unbekannt ist, so hat das k. k. Tarnower Kreisgericht zur gerichtlichen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Advocaten Dr. Rosenberg mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Bandrowski als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnow, am 8. April 1867.

(738) **Edict.** (3)

Nro. 5672. Vom Krakauer k. k. Landesgerichte wird hiemit dem seinem Aufenthalte nach unbekannten David Tymberg bekannt gemacht, es habe wider ihn und Tobias Mandelbaum hiergerichts Hr. Isaac Mandel unterm 2. April 1867 Z. 5672 wegen Rückstellung eines von der Frau Dobe Mandel auf die Ordre des Klägers ausgestellten Wechsels ddto. Krakau 7. März 1865 per 4600 fl. öst. W. oder Zahlung der Summe von 4600 fl. öst. W. s. N. G. die Klage angebracht, worüber zur mündlichen Verhandlung die Tagfahrt hiergerichts auf den 10. Juli 1867 um 10 Uhr Vormittags angeordnet wurde.

Da der Aufenthalt des belangten David Tymberg unbekannt ist, so wurde zu seiner Vertretung und auf seine Gefahr und Kosten der hiesige Landes-Advocat Hr. Dr. Koczyński mit Substituirung des hiesigen Landesadvocaten Hrn. Dr. Machalski als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der westgalizischen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach dieser Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zn wählen und diesem k. k. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Krakau, am 8. April 1867.

(731) **Edict.** (3)

Nr. 3232. Von dem k. k. Kreis- als Handelsgerichte wird mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Alois Raszek gegen Roman Idzi zw. Nam. Heggenberger wegen Zahlung der Summe von 47 fl. 60 kr. öst. W. s. N. G. am 7. April 1867 eine Wechselklage überreicht habe, worüber mit dem Beschluße vom Heutigen Zahl 3232 die wechselrechtliche Zahlungsauflage erlassen wurde.

Da der Wohnort des genannten Belangten dermalen unbekannt ist, so wird demselben der Herr Advocat Dr. Wesołowski mit Substituirung des Herrn Advocaten Dr. Mijakowski auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Kreis- als Handelsgerichte.

Złoczów, am 10. April 1867.

(729) **Edykt.** (3)

Nr. 5254. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pana Antoniego Okońskiego z miejsca pobytu niewiadomego, tudzież jego spadkobierców z miejsca pobytu i z nazwiska niewiadomych, że przeciw nim p. Hersch i Kreindl Taubmann pod dn. 27. marca 1867 do l. 5254 wnieśli pozew o wykreślenie prawa odkupu realności pod Nr. 185 G. VI. w Krakowie położonej, w stanie czynnym tejże realności na rzecz Antoniego Okońskiego i jego spadkobierców intabulowanego.

W załatwieniu tegoż pozwu termin do ustnej rozprawy na dzień 22. maja 1867 godzinę 10. rano wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanych jak równie na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego p. adwokata Dra. Koczyńskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicy obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 2. kwietnia 1867

(745) **Edict.** (2)

Nro. 10920. Von dem k. k. Lemberger Landesgerichte wird der Marianna Zwarykiewicz mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß mit Bescheid vom 17. März 1866 Z. 11334 die Intabulirung der Eheleute Peter und Catharine Sawickie als Eigenthümer von $^1/_{32}$ der Realität Nr. $255^2/_4$ bewilligt worden ist.

Da der Wohnort der Marianna Zwarykiewicz dem Gerichte unbekannt ist, so wird für dieselbe der Hr. Advocat Dr. Kratter mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Męciński auf ihre Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 9. März 1867.

(762) **Kundmachung.** (2)

Nro. 10563. Zur Sicherstellung der Conservations-Herstellungen auf den, dem bestandenen Zaleszczyker Straßenbaubezirke zugewiesen gewesenen Strecken, von der Tarnopoler und der Horodenker Verbindungsstraße für das Jahr 1867 allein, und eventuell auch für eine dreijährige Periode, d. i. die Jahre 1867, 1868 und 1869, wird hiemit die Offertverhandlung ausgeschrieben.

Die für das Jahr 1867 sicherzustellenden Baulichkeiten sind folgende, und zwar:

I. Für die am linken Ufer des Dniester-Stroms im früheren Czortkower Kreise gelegenen Strecken der obgenannten zwei Straßenzüge:

	Fiscalpreis fl.	kr.
In der Czortkower Wegmeisterschaft.		
55 Cur. Klft. Straßengeländer sammt zugehörenden Säulen	132	50
$8^1/_2$ Cub. Klft. Rasen-Terassirung . . .	29	85
In der Tłuster Wegmeisterschaft.		
Ausbesserung des Canals Nr. 44	12	$08^1/_2$
$72^1/_2$ Cur. Klft. Straßengeländer sammt zugehörenden Säulen	128	$68^1/_2$
In der Zaleszczyker Wegmeisterschaft.		
Holzmaterial-Lieferung dann Betheerung der Fahrzeuge und des Seilwerkes für die Schiffbrücke über den Dniester-Strom bei Zaleszczyki	1720	13
Ausbesserung der Pontone bei der gedachten Schiffbrücke	515	85
Herstellung eines Kahnes für dieselbe Schiffbrücke	28	$46^1/_2$
Beischaffung der weiteren Materialien und Ankerseile für die genannte Schiffbrücke	933	$00^1/_2$
20 Cur. Klft. Straßengeländer sammt zugehörenden Säulen	43	90
20 Cur. Klft. Straßengeländer sammt zugehörenden Säulen	45	80
Zusammen obangegebene Herstellungen .	3590	27

II. Für die am rechten Ufer des Dniester-Stromes im früheren Kołomeaer Kreise liegende Strecke der Horodenker Verbindungsstraße:

	fl.	kr.
In der bisherigen Gwoździecer Wegmeisterschaft.		
Ausbesserung des Canals Nr. 23 . . .	12	$93^1/_2$
$164^1/_3$ Cur. Klft. Straßengeländer sammt zugehörenden Säulen	128	$85^1/_2$
In der Horodenker Wegmeisterschaft.		
$7^1/_6$ Cur. Klft. Brückengeländer	8	$18^1/_2$
$2^5/_6$ " Strinfpfosten bei der Brücke Nr. 65	1	43
$^{25}/_{36}$ Cub. Klft. Stein-Terassen	9	$57^1/_2$
$37^1/_2$ Cur. " Straßengeländer sammt zugehörenden Säulen	61	35
Zusammen obgenannte Herstellungen .	222	33

in österr. Währung.

Die auf drei Jahre lautenden Anbote müssen die ausdrückliche Erklärung enthalten, daß sich der Unternehmer verbindlich macht, auch alle anderen im Verlaufe dieser Lieferungsperiode vorkommenden Conservationsherstellungen mit demselben Nachlasse gegen jene Fiscalkosten auszuführen, welche in den bezüglichen Ueberschlägen auf Grund der zur Berechnung der Kosten für das Jahr 1867 benützten, oder in Fällen wo der Preis in der betreffenden Preistabelle nicht enthalten sein wird, auf Grund der nach den diesfälligen Normen ermittelten Localpreise, mit Rücksicht auf die bestehenden Bestimmungen adjustirt werden.

Die sonstigen allgemeinen und speciellen, namentlich die mit h. o. Verordnung vom 13. Juni 1856 Z. 23821 allgemein kundgemachten Offertsbedingnisse können für die sub I. angegebenen Baulichkeiten bei dem Zaleszczyker, und für die sub II. angeführten Baulichkeiten beim Kołomeaer k. k. Bezirksamte eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden hiemit aufgefordert, ihre mit einem 10% des Fiscalpreises betragenden Vadium belegten, das Unternehmungsobject genau bezeichnenden Offerten, für die sub I. angegebenen Herstellungen auf den am linken Dniester-Ufer gelegenen Straßenstrecken längstens bis 15. Mai l. J. bei dem Zaleszczyker k. k. Bezirksamte, und für die sub II. angegebenen Herstellungen, auf der am rechten Dniester-Ufer gelegenen, dem bestandenen Zaleszczyker Straßenbaubezirke zugewiesen gewesenen Strecke der Horodenker Verbindungsstraße bis längstens 16. Mai l. J. bei dem Kołomeaer k. k. Bezirksamte zu überreichen.

Nachträgliche Anbote so wie nicht vorschriftsmäßig ausgefertigte oder nicht mit dem bedungenen Vadium belegten Offerten werden nicht berücksichtigt.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 14. April 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 10563. Ku zabezpieczeniu robót konserwacyjnych na przydzielonych dawniej do byłego Zaleszczyckiego powiatu budowy gościńców przestrzeniach Tarnopolskiego i Horodyńskiego gościńca łącznego na rok 1867 jedynie, a wypadkowo także na trzyletni peryod, mianowicie na lata 1867, 1868 i 1869, rozpisuje się niniejszem licytacyę za pomocą ofert.

Przypadające na rok 1867 do zabezpieczenia budowle są następujące, a mianowicie:

I. Na znajdujących się po lewym brzegu Dniestru w dawnym obwodzie Czortkowskim przestrzeniach obudwu wyżwymienionych gościńców:

	Cena fiskalna zł.	c.
W Czortkowskim zarządzie dróg.		
55 bieżących sążni poręczy gościncowych z należącemi do nich słupami	132	50
$8^1/_2$ sześciennych sążni terasy darniowej	29	85
W Tłustańskim zarządzie dróg.		
Naprawa kanału Nr. 44	12	$08^1/_2$
$72^1/_2$ bieżących sążni poręczy gościncowych z należącemi do nich słupami .	128	$68^1/_2$
W Zaleszczyckim zarządzie dróg.		
Dostarczenie materyału drewnianego tudzież obciągnięcie smołą narzędzi przewozowych i lin u mostu łyżwowego na Dniestrze pod Zaleszczykami	1720	13
Naprawa pomostów u rzeczonego mostu łyżwego	515	85
Sporządzenie czółna dla tegoż mostu łyżwowego	28	$46^1/_2$
Dostarczenie dalszych materyałów i lin kotwicznych dla rzeczonego mostu łyżwowego	933	$00^1/_2$
20 bieżących sążni poręczy gościncowych z należącemi do nich słupami	43	90
20 bieżących sążni poręczy gościncowych z należącemi do nich słupami	45	80
Razem wyżwymienione roboty .	3590	27

II. Na znajdującej się po prawym brzegu Dniestru w dawnym obwodzie Kołomyjskim przestrzeni Horodeńskiego gościńca łącznego:

	zł.	c.
W dotychczasowym Gwozdeckim zarządzie dróg:		
Naprawa kanału Nr. 23	12	$93^1/_2$
$164^1/_3$ bieżących sążni poręczy gościncowych z należącemi do nich słupami	128	$85^1/_2$
W Horodeńskim zarządzie dróg.		
$7^1/_6$ bieżących sążni poręczy mostowych	8	$18^1/_2$
$2^5/_6$ " " węgarów u mostu Nr. 65	1	43
$^{25}/_{36}$ sześciennych sążni terasy kamiennej	9	$57^1/_2$
$37^1/_2$ bieżących " poręczy gościncowych z należącemi do nich słupami	61	35
Razem wyżwymienione roboty .	222	33

w wal. austr.

Opiewające na trzy lata oferty muszą zawierać wyraźne oświadczenie, że przedsiębiorca obowiązuję się, także wszystkie inne w ciągu tego peryodu liwerunkowego zdarzające się roboty konserwacyjne wykonywać z równem opuszczeniem z owych cen fiskalnych, które z uwzględnieniem istniejących postanowień zostaną przyznane w odnośnych kosztorysach na podstawie użytych do obliczenia kosztów na rok 1867, lub w razie, jeżliby jaka cena nie była zawartą w dotyczącej tabeli cen, na podstawie takich cen miejscowych, jakie podług przepisanych w tym względzie norm wykazane zostaną.

Inne tak ogólne jako też osobne, mianowicie tutejszem rozporządzeniem z 13. czerwca 1856 l. 23821 powszechnie obwieszczone warunki ofertowe można co do wymienionych pod I. budowli przejrzeć w c. k. urzędzie powiatowym w Zaleszczykach, zaś co do budowli wymienionych pod II. w c. k. urzędzie powiatowym w Kołomyi.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo wzywa się niniejszem, ażeby oferty swoje opatrzone w wadyum wynoszące 10% ceny fiskalnej, i z dokładnem oznaczeniem przedmiotu przedsiębiorstwa przedłożyli co do wymienionych pod I. robót na znajdujących się po lewym brzegu Dniestru przestrzeniach gościńców, najdalej do 15. maja r. b. ces. król. urzędowi powiatowemu w Zaleszczykach, zaś co do robót wymienionych pod II. na znajdującej się po prawym brzegu Dniestru przestrzeni Horodeńskiego gościńca łącznego, która była dawniej przydzielona do byłego Zaleszczyckiego powiatu budowy gościńców, najdalej do 16. maja r. b. ces. król. urzędowi powiatowemu w Kołomyi.

Poźniejsze oświadczenia, jako też oferty nie ułożone podług przepisu lub nie opatrzone w przynależne wadyum, nie będą uwzględniane.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 14. kwietnia 1867.

(778) **Concurs.** (2)

Nro. 4649. Postexpedientenstelle bei der neu zu errichtenden Postexpedition in Kaczyka gegen Dienstvertrag und 200 fl. Caution.

Dieselbe wird sich mit dem Brieffahrpost- und Staffetendienste, so wie mit der Behandlung von Geldanweisungen bis zum Betrage von 25 fl. befassen und ihre Postverbindung mittelst des täglichen Botenfahrtcurses Gurahumora-Radautz erhalten.

Bezüge des Postexpedienten: Einhundert Gulden Bestallung, Zwanzigfünf Gulden Amtspauschale jährlich und für den Fall, als dem Postexpedienten auch die Beförderung obiger Botenfahrten auf der Strecke Kaczyka-Gurahumora tour- und retour überlassen werden sollte, noch ein mit demselben zu vereinbarendes jährliches Beförderungspauschale.

Bewerber haben ihre Gesuche unter documentirter Nachweisung des Alters, Wohlverhaltens, der Vermögensverhältnisse und bisherigen Beschäftigung im Wege ihres vorgesetzten Amtes, und im Falle sie noch nicht in öffentlichen Diensten stehen, im Wege der zuständigen politischen Behörde binnen 3 Wochen bei der Postdirection Lemberg einzubringen, und darin anzugeben, um welches mindeste Jahrespauschale sie die Besorgung der täglichen Botenfahrten zwischen Kaczyka und Gurahumora tour und retour übernehmen wollen, wobei bemerkt wird, daß diese täglichen Botenfahrten von Kaczyka zwischen 12 und 1 Uhr Mittags nach Gurahumora, von dort nach Kaczyka aber zwischen $10^1/_2$ und $11^1/_2$ Uhr Vormittags abzugehen haben werden.

Lemberg, am 21. April 1867.

(760) **Edict.** (2)

Nro. 1270. Vom k. k. städt. del. Bezirksgerichte für die Umgebung der Stadt Lemberg wird bekannt gegeben, daß in dem zweiten Absatze des Edictes vom 30. December 1866 Z. 6399 der Belangte statt Adolph Siegel unrichtig Anton Siegel benannt ist.

Vom k. k. städt. del. Bezirksgerichte für die Umgebung der Stadt.

Lemberg, am 8. April 1867.

(788) **Edykt.** (1)

Nr. 14793. C. k. sąd krajowy lwowski Ignacemu Sławikowskiemu, Katarzynie Jarzynowskiej, Maryannie Bagińskiej, wszystkim z życia i pobytu niewiadomym lub ich spadkobiercom z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomym, niemniej innym możliwym spadkobiercom Reginy Sławikowskiej z imienia i miejsca pobytu niewiadomym niniejszym edyktem czyni wiadomo, że przeciw nim Ignacy Miłaszewski na dniu 13go marca 1867 do liczby 14793 wniósł pozew względem wyekstabulowania intabulowanej w stanie biernym realności Nr. $336^1/_4$ we Lwowie położonej, Dom. 11. pag. 426. n. 1. on. uchwały byłego sądowego magistratu Lwowskiego z dnia 11. października 1800, mocą której Mikołajowi Sławikowskiemu polecone było, by ilość masy spadkowej po Reginie Sławikowskiej na Ignacego Sławikowskiego, Katarzynę Jarzynowską i Maryannę Bagińską przypadła, jako też części przez wieloletnich spadkobierców nabyte, prawnie wykazał, na króren to pozew uchwałą z dnia 23. marca 4867 do liczby 14793 postępowanie ustne na dzień 20. maja 1867 o godzinie 10tej rano zarządzone zostało.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych jest nieznane, przeto c. k. sąd krajowy dla ich zastępstwa i na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata krajowego p. Dra. Dzidowskiego z zastępstwem adwokata krajowego p. Dra. Czemeryńskiego za kuratora ustanowił, z którym wytoczony spór wedle galicyjskiej ustawy sądowej przeprowadzonym będzie.

Niniejszym edyktem atoli upomina się pozwanych, aby albo osobiście na tym terminie się zjawili, lub też potrzebne dowody ustanowionemu zastępcy udzielili, albo nareszcie innego zastępcę sobie obrali i sądowi oznajmili w ogólności ku swej obronie potrzebne kroki poczynili, inaczej skutki z opieszałości wynikłe sami sobie przypiszą.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 23. marca 1867.

(763) **Licitations-Ankündigung.** (3)

Nro. 2153. Bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Stryj wird zur Veräußerung des dem hohen Aerar gehörigen Gutes Łukawica górna (Gutsantheil Łukawica górna) am 20. Mai 1867 während der gewöhnlichen Amtsstunden eine öffentliche Licitation abgehalten werden.

Die Nutzungsrubriken bestehen aus Acker- und Wiesengründen den darauf befindlichen Wohn- und Wirthschaftsgebäuden und die mit dem Besitze desselben verbundenen Gerechtsamen, so wie sie das hohe Aerar besitzt und genießt.

Der Ausrufspreis beträgt 6000 fl. öst. W.

Es werden auch schriftliche Offerten angenommen, welche aber mit dem Vadium von 10% des Ausrufspreises belegt, bis 6 Uhr Abends des der Licitation vorhergehenden Tages bei dem Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction überreicht und den gestellten Anbot nicht nur in Ziffern sondern auch in Buchstaben ausgedrückt und die Erklärung enthalten müssen, daß sich Offerent, dessen Vor- und Zuname und Wohnort anzugeben ist, den Licitationsbedingnissen unbedingt unterwirft.

Die Licitationsbedingnisse können während der gewöhnlichen Amtsstunden jederzeit bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Stryj, am 14. April 1867.

(766) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 642. Galicyjska kasa oszczędności poszukuje w obrębie środkowego miasta w celu przyszłego umieszczenia swego, domu lub placu, na którym dom jej potrzebom odpowiedni mógłby być wystawionym.

Właściciele, którzy domy lub place pod budowle w obrębie środkowego miasta posiadają i takowe chcą sprzedać, racza oświadczenia swoje najdalej do 1. czerwca r. b. wnieść do dyrekcyi galicyjskiej kasy oszczędności i w takowych prócz ceny, jaką żądają, także wyrazić, czyli dolne ubikacye są sklepione lub nie, a co do placów, jakiej są objętości, nakoniec dołączyć wyciąg tabularny dotyczącej realności.

Od komisyi dla nabycia lub budowy domu przez Towarzystwo galicyjskiej kasy oszczędności wyznaczonej.

We Lwowie dnia 15. kwietnia 1867.

(783) **Concurs-Ausschreibung.** (2)

Nro. 380-Pr. Zur Bewerbung um die bei dem Tarnopoler k. k. Kreisgerichte mit dem Gehalte von 1470 fl., eventuell von 1260 fl. verbundene Kreisgerichtsrathsstelle wird der Concurs ausgeschrieben.

Bewerber haben ihre nach den Bestimmungen der §§. 16, 17, 19 u. 22 des a. h. Patentes vom 3. Mai 1853, Nr. 81 R. G. B. verfaßten und belegten Gesuche binnen 4 Wochen von der dritten Einschaltung dieses Aufrufes in die Wiener Zeitung beim Präsidium des erwähnten Gerichtes einzubringen und darin auch die Kenntniß der Landessprachen darzuthun.

Disponible l. f. Beamten haben überdies nachzuweisen, in welcher Eigenschaft, mit welchen Bezügen und von welchem Zeitpunkte an sie in den Stand der Verfügbarkeit versetzt worden sind, endlich bei welcher Casse sie ihre Disponibilitätsgenüsse beziehen.

Vom k. k. Kreisgerichts-Präsidium.

Tarnopol, am 23. April 1867.

(785) **Vorladung.** (2)

Nro. 2982. Nachdem am 12., 14. und 15. Februar 1867 beim k. k. Postamte am Bahnhofe in Krakau fünf Packete mit kais. öster. Silbersechsern, und zwar à $17\frac{10}{100}$ ℔ von 465 fl., $15\frac{40}{100}$ ℔ von 500 fl., $23\frac{10}{100}$ ℔ von 700 fl., 14 ℔ von 450 fl. und $12\frac{65}{100}$ ℔ von 400 fl; zusammen im Betrage von 2515 fl., Sage! Zweitausend fünfhundert fünfzehn Gulden öst. Währ. wegen versuchter Ausfuhr ins Ausland beanständet wurden und der Aufenthaltsort des Aufgebers dieser Sendung B. Kaskel unbekannt ist, so wird Jedermann, der einen Anspruch auf diese Silbersechser geltend machen zu können glaubt, aufgefordert, binnen Neunzig Tagen, vom Tage der Kundmachung der gegenwärtigen Vorladung an gerechnet, in der Amtskanzlei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Krakau zu erscheinen, widrigens, wenn dieses unterbleiben sollte, mit der angehaltenen Sache den Gesetzen gemäß verfahren werden wird.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Krakau, am 18. April 1867.

(754) **Edikt.** (2)

Nr. 508. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Podgórze wird hiemit bekannt gemacht, es sei auf Ansuchen der Krakauer k. k. Finanz-Procuratur Namens der Gemeinde Bierzanów um Amortisirung, hinsichtlich des angeblich in Verlust gerathenen vom Podgórzer k. k. Steueramte unterm 11ten Juni 1864 zur Zahl 443 ausgestellten Empfangsscheines über die, auf die Gemeinde Bierzanów lautende Staatsschuldverschreibung vom 1. November 1829 Zahl 4068 pr. 400 fl. 74⁴/₈ kr. — in die Ausfertigung eines Amortisirungs-Edictes gewilligt worden.

Der gegenwärtige Inhaber dieses Empfangsscheines wird daher aufgefordert, solchen längstens binnen 1 Jahre beizubringen, und seinen vermeintlichen Anspruch darauf geltend zu machen, widrigens nach fruchtlosem Ablauf dieses Termins dieser Empfangsschein für rechtsunwirksam erklärt werden, und Aussteller nicht verpflichtet sein würde, hierauf Rede und Antwort zu geben.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Podgórze, am 22. Februar 1867.

(747) **Licitations-Ankündigung.** (2)

Nro. 2997. Vom Tarnower k. k. Kreisgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der vom Hrn. Benjamin Mieses wider Hrn. Titus Sławikowski ersiegten Wechselforderung von 1200 fl. öst. W. s. N. G. die öffentliche executive Feilbietung der laut Dom. 364. pag. 15, n. 13 on. ob den Gütern Tymbark cum att. Stopnica für Sache des Hrn. Titus Sławikowski intabulirten Summe 10.000 fl. öst. W. in zwei Terminen, d. i. am 3. Juni und 24. Juni 1867, jedesmal um 10 Uhr Früh hiergerichts unter nachstehenden Bedingungen abgehalten werden wird:

1. Als Ausrufspreis wird der Nominalwerth der Summe 10.000 fl. öst. W. selbst angenommen, unter welchem dieselbe beim ersten Feilbietungstermine nicht hintangegeben werden wird.

2. Jeder Kauflustige ist gehalten 5% des Ausrufspreises, das ist 500 fl. öst. W. entweder im Baaren oder in gesetzlich zulässigen Werthpapieren nach dem Curse am Tage der Licitation zu Händen der Commission zu erlegen.

3. Im Falle diese Summe im ersten Licitations-Termine nicht an Mann gebracht werden sollte, so wird dieselbe im zweiten Termine, d. i. am 24. Juni 1867 unter dem Schätzungswerthe um was immer für einen Preis an den Meistbietenden hintangegeben werden.

4. Die übrigen Licitationsbedingnisse, so wie auch der Landtafelauszug können in der h. g. Registratur und am Tage der Licitation bei der Licitations-Commission eingesehen werden.

Von dieser ausgeschriebenen Feilbietung werden die auf dieser Summe hypothecirten, dem Wohnorte nach bekannten Gläubiger zu eigenen Händen, hingegen diejenigen, deren Wohnort unbekannt ist, oder welche nach dem 26. November 1866 das Hypothekarrecht für ihre Forderungen bei der Landtafel erlangten, oder denen der vorliegende Bescheid oder auch einer der nachfolgenden Bescheide gar nicht oder nicht zeitlich genug aus was immer für einer Ursache zugestellt werden sollte, zu Händen des ihnen in der Person des Hrn. Advocaten Dr. Grabczyński mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Bandrowski bestellten Curators und mittelst gegenwärtigen Edictes verständiget.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnow, am 29. März 1867.

(757) **Edykt.** (2)

Nro. 4406. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski niniejszem uwiadamia, iż pp. Jan i Eugeniusz hr. Koziobrodzcy przeciw Wincentemu hr. Koziobrodzkiemu z życia i pobytu niewiadomemu, a na wypadek jego śmierci tegoż z imienia, nazwiska, życia i pobytu niewiadomym spadkobiercom pozew względem wykreślenia z ⁴/₉ części dóbr Kudrynce z przyległościami sumy 1056 złp. 14⁵/₈ kr. z pn. w ks. wł. 74, st. 80, l. c. 20 i 21 ciążącej pod dniem 6. kwietnia 1867 do l. 4406 wytoczyli i że do ustnej rozprawy termin na dzień 14. maja 1867 o 10tej godzinie przed południem ustanowiony został.

Ponieważ życie i miejsce pobytu pozwanych niewiadome jest, przeto tymże obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dra. Schmidta, zastępcą tego zaś p. adwokat Dr. Weisstein niebezpieczeństwem i na koszta tych pozwanych się ustanawia, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem co do życia i miejsca pobytu nieznanych pozwanych, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielili lub innego sobie obrońcę obrali, tego sądowi temu oznajmili i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynili, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będą musieli.

Tarnopol, dnia 8. kwietnia 1867.

(771) **Bewerbungs-Aufruf.** (2)

Nr. 293. Bei dem k. k. Kreisgerichte in Stanislau ist eine Gerichtsadjunctenstelle mit einem Jahresgehalte von 735 fl. öst. Währ. oder eventuell von 525 fl. österr. Währ. zu besetzen.

Bewerber haben ihre gehörig belegten Gesuche binnen 4 Wochen bei dem Präsidium des Kreisgerichts im vorgeschriebenen Wege einzubringen.

Vom k. k. Kreisgerichts-Präsidium.

Stanislau, den 20. April 1867.

(770) **Concurs-Verlautbarung.** (2)

Nr. 234. Bei dem Samborer k. k. Kreisgerichte sind drei Gerichtsadjunctenstellen mit dem Gehalte von 735 fl. österr. Währ. eventuel mit dem Gehalte von 630 fl. oder 525 fl. österr. Währ. zu besetzen.

Bewerber um diese Stellen haben ihre vorschriftsmäßig eingerichteten Gesuche binnen 4 Wochen von dem Tage der dritten Einschaltung dieser Verlautbarung in dem Amtsblatte der Wiener Zeitung an das Präsidium des Samborer k. k. Kreisgerichtes gelangen zu lassen.

Sambor, am 20. April 1867.

(756) **Edikt.** (1)

Nr. 2308. Vom k. k. Tarnopoler Kreisgerichte wird bekannt gemacht, daß in der Masse des Franz Xaver Bratkowski zu Gunsten der gewesenen Hypothekargläubiger der Güter Szlachcińce und Łozowa der Betrag von 53 fl. 93 kr. österr. Währ. aus dem Kaufschillinge dieser Güter seit mehr als 30 Jahren in der gerichtlichen Verwahrung erliegt.

Die unbekannten Eigenthümer dieses Depositis werden daher aufgefordert, binnen Einem Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen ihre Rechte darauf hiergerichts um so gewisser auszuweisen und darzuthun, als sonst die obige Baarschaft als Caduc dem hohen Staats-Aerar eingeantwortet werden wird.

Tarnopol, am 15. April 1867.

(748) **Edykt.** (1)

Nr. 5379. C. k. sąd krajowy krakowski niniejszem wiadomo czyni, iż przeciw p. Janowi Jakubowiczowi i spadkobiercom ś. p. Ksawery Jakubowiczowej, a mianowicie: pp. Honoracie, Stanisławowi, Mieczysławowi i Władysławowi Jakubowiczom, p. Franciszce Joannie 2 im. z Jakubowiczów Mathiasowej i p. Janowi Kantemu Jakubowiczowi na dniu 29. marca b. r. do L. 5379 p. Ludwin Dzianott wniósł pozew o zapłacenie sumy 36.000 złp. z pn. po potrąceniu kwoty 3000 złr. w. a., w załatwieniu którego pozwu termin do rozprawy ustnej na dzień 10. lipca 1867 o godzinie 10tej rano w sądzie tutejszym wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu współpozwanego p. Jana Kantego Jakubowicza jest niewiadomem, przeto c. k. sąd krajowy ustanowił dla niego na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie tutejszego adwokata p. Dra. Koczyńskiego z dodaniem mu zastępcy w osobie tutejszego adwokata p. Dra. Biesiadeckiego.

Przypomina się zatem onemu współpozwanemu, aby w należytym czasie albo sam stanął, albo potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla siebie zastępcy udzielił, albo nakoniec innego zastępcę sobie wybrał i takowego c. k. sądowi krajowemu wskazał, i w ogóle aby wszelkich prawnych środków obronnych użył, gdyż wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie winien.

Kraków, dnia 2. kwietnia 1867.

(746) **Edykt.** (1)

Nr. 438. C. k. sąd powiatowy w Rozwadowie zawiadamia, że p. Antonina Gołębiowska wniosła pozew przeciw nieobjętej masie ś. p. Józefa Gołębiowskiego z Rozwadowa, p. Wojciechowi Drowi Zennermannowi w jego osobie i jako nabywcy praw Mojżesza Hirschfelda, p. Józefowi Msciszowi, p. Floryanowi Gołębiowskiemu, Feidre Buch, p. Karolowi Mareckiemu i Mojżeszowi Horowitzowi o wyjęcie z pod zajęcia ruchomości i z pod opisania nieruchomości pod Nr. 127, jako też połowy nieruchomości pod Nr. 75 i 91 w Rozwadowie położonych na zabezpieczenie a po części ściągnięcie wierzytelności powyższych dłużników w ilości 200 złr., 500 złr., 1265 złr. 39 c. 200 złr., 200 złr., 310 złr., 110 złr., 103 złr. i 300 złr. z p. n., w skutek czego wyznaczonym jest termin do ustnej rozprawy w tym sporze na dzień 7. czerwca 1867 o godzinie 9tej rano.

Wzywa się więc niewiadomych spadkobierców tej masy, aby albo sami w sądzie się stawili, albo potrzebne dowody udzielili ustanowionemu kuratorowi lub też ustanowili sobie innego pełnomocnika i tegoż sądowi wymienili, zgoła wszelkich możebnych środków obrony użyli, albowiem wszelkie z zaniedbania wynikłe złe skutki sami sobie będą musieli przypisać.

Rozwadów, 27. marca 1867.

(768) **III. Einberufungs-Edict.**

Nr. 16744. Avigdor Bachschütz aus Lamberg, welcher sich unbefugt außer den österreichischen Staaten aufhält und dem ersten untern 15. Juli 1864 Zahl 34738, dann dem zweiten unterm 14. Jänner 1865 Z. 1205 erlassenen Einberufungs-Edict zur Rückkehr nicht Folge geleistet hat, wird hiemit zum dritten Male aufgefordert, nachdem ein Jahr von der Einschaltung des ersten Edictes in die Landeszeitung längst verstrichen ist, nunmehr unverzüglich zurückzukehren, und seine Rückkehr nachzuweisen, widrigens nach Verlauf von drei Monaten gegen ihn das Verfahren wegen unbefugter Auswanderung nach dem A. h. Patente vom 24. März 1832 angeordnet werden würde.

Von der k. k. Statthalterei-Commission.

Lemberg, den 6. April 1867.

III. Edykt powołujący.

Nr. 16744. Awigdora Bachschütza ze Lwowa, który bez pozwolenia przebywa za granicami państw austryackich i nieuczynił zadość dwom pierwszym edyktalnym wezwaniom do powrotu, wydanym dnia 15. lipca 1864 liczba 34738 i dnia 14. stycznia 1865 l. 1205, wzywa się niniejszem po raz trzeci, ponieważ od umieszczenia trzeciego edyktu w Dzienniku krajowym dawno już rok upłynął, ażeby teraz niezwłocznie powrócił i z powrotu swego się wykazał, gdyż w przeciwnym razie po upływie trzech miesięcy zarządzonoby przeciw niemu postępowanie za bezprawne wychodźtwo podług najwyższego patentu z 24go marca 1832.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 6. kwietnia 1867.

(723) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 20573. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niniejszem, iż Stanisław Kot inwalid patentowany wojsk austryackich i gospodarz gruntowy pod Nrem. 18 w Jodłówce ad Szczepanowice powiatu Tarnowskiego na dniu 8. stycznia 1860 w nocy przez grożący załamaniem lód na Dunajcu się przeprawiał, że w miejscu niebezpiecznem o pomoc wołał, na którem to miejscu dnia następnego lód załamanym znaleziono, o nim zaś dotąd żadna wiadomość nie doszła.

Wzywa się zatem wszystkich, którzyby o życiu lub o okolicznościach śmierci tegoż Stanisława Kota towarzyszących jaką wiadomość mieli, aby o tem albo c. k. sądowi obwodowemu lub też ustanowionemu kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Grabczyńskiemu w przeciągu jednego roku donieśli, gdyż po upływie tego czasu przystąpi się do uznania Stanisława Kota za umarłego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 7. marca 1867.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.